

Arrest

nr. 340 041 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X,, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 16 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. COPPENS, die loco advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Palestijnse nationaliteit. U werd op (...) 1978 geboren in Beit Lahia, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Palestina.

Al van toen u jong was stopte u met school en hielp u uw vader met werken. Op uw achttien jaar hebt u twee jaar in Israël gewerkt. Daarna keerde u terug naar Gaza.

In 2001 trouwde u en startte u opnieuw met school. Vervolgens studeerde u aan de universiteit van Al Kutz en behaalde u een diploma van bachelor in de sociale opvoeding. U wilde ambtenaar worden, maar kon geen job krijgen. U ging aan de slag als schilder en hielp in de landbouw. Uw huis ligt dicht bij een militaire site van Hamas. In 2018 werd uw dochter geraakt door een verdwaalde kogel van een schietoefening. U zette mensen aan om klacht in te dienen tegen Hamas.

Tijdens de huidige oorlog werd uw huis gedeeltelijk vernield. Door de armoede en de oorlog besloot u om Palestina te verlaten. Op 5 september 2023 ging u met de bus naar Egypte. Na een dag reisde u door naar Turkije, waar u legaal binnen kon door uw Turks visum. Op 17 september ging u via een rubberboot naar Samos, Griekenland. Omdat er veel vluchtelingen waren, vond er geen gesprek plaats. U werd twintig dagen opgesloten in een centrum. U werd ziek, maar mocht niet naar de dokter gaan. Bovendien werd u tijdens een videogesprek met uw vrouw op uw scheenbeen geslagen door een agent, omdat hij dacht dat u aan het filmen was. U kreeg pijnstilling, maar werd voor de rest niet verzorgd.

Na twintig dagen kon u meegaan met een transfer per boot naar Sintiki. U deed hiervoor alsof u al vingerafdrukken had moeten afgeven, maar dat was niet het geval. Op 19 oktober 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Enkele weken later, op 1 november 2023 werd u erkend als vluchteling. Op 7 december 2023 kreeg u uw Griekse reisvergunning.

Na uw erkenning ging u tevergeefs op zoek naar werk. U mocht blijven wonen in het opvangcentrum, maar kreeg geen voedsel meer. Nadat u uw Griekse papieren had ontvangen, moest u wel vertrekken en nam u samen met enkele andere vluchtelingen de bus naar Athene. U ging op zoek naar een woning en een job. U wilde een job vinden waar u ook kon overnachten. U verbleef op straat, maar kon ook onderdak krijgen voor een nacht.

U sprak met uw maternale neef in Duitsland over uw situatie. Hij stuurde u geld om een ticket naar België te regelen. Op 17 januari 2024 nam u het vliegtuig uit Griekenland richting België. Twee dagen later, op 19 januari 2024 vertrok u met de bus naar uw neef in Duitsland. U woonde daar ongeveer twee maanden bij uw neef alvorens weer de bus richting België te nemen.

Op 21 april 2024 kwam u opnieuw aan in België. Drie dagen later, op 24 april 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u niet te kunnen overleven omdat u er op straat moet slapen en geen medische verzorging kunt krijgen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw Palestijnse identiteitskaart en paspoort, de UNRWA Card, uw Griekse verblijfs- en reisvergunning, uw pasje van het Griekse opvangcentrum, medische documenten over uw been, attesten van psychologische opvolging, medische documenten over uw kinderen in Palestina, Palestijnse identiteitsdocumenten van uw vrouw en kinderen, uw geboorte- en huwelijkscertificaat, uw diploma, foto's van uw familie in Palestina, certificaten uit Palestina en een intakerapport van het Huis van het Nederlands. Op 9 mei stuurde u de overlijdensakte van uw zoon door.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 29 april 2025 (hierna "CGVS") stelt u dat u kwetsbaar bent omdat u psychologische problemen hebt. U geeft ook aan nog steeds in behandeling te zijn (CGVS, p. 6). U legt eveneens twee psychologische rapporten van 2 juli 2024 en 11 april 2025 voor (groene map, stuk 8).

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er op worden gewezen dat in deze attesten wordt aangegeven dat u verklaarde te lijden aan onder meer nachtmerries, verlies van eetlust, slaapproblemen, concentratieproblemen, stress en geheugenproblemen. Op basis van Beck Depression Inventory-II werd vastgesteld dat u zou lijden aan een ernstige depressie. Op basis van de Post Traumatic Checklist Scale (PCLS) werd vastgesteld dat u zich in een staat van post-traumatische stress zou bevinden. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. U laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze uw psychische problematiek uw verklaringen zou hebben beïnvloed. Aldus blijkt niet dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielprocedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht.

Gelet op wat voorafgaat is het CGVS dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen bezwaarlijk kunnen volstaan om te besluiten dat u werkelijk niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie blauwe map, stuk 1: Antwoord Griekenland op aanvraag derde landen CEDOCA d.d. 17 september 2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere

lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 11).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve

complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, u werd kort na uw aankomst in Griekenland geslagen door de politie op uw scheenbeen (CGVS, p. 6), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw (fysieke en mentale) gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u weinig concrete stappen hebt ondernomen om een onderkomen te vinden. U geeft aan dat u in het opvangcentrum kon blijven wonen, ook tijdens periodes dat u naar werk zocht. Die periode werd trouwens verlengd. U heeft enkele dagen op straat moeten slapen, maar dat kwam omdat u te laat was om terug te keren naar het centrum waar u in principe wel kon overnachten (CGVS, p. 12, 14 & 15). Tijdens die momenten kon u trouwens ook overnachten bij verschillende Arabische mensen (CGVS, p. 15). U koppelde uw zoektocht naar een woonst aan een job: u wilde immers enkel een woonst vinden waarbij de huiseigenaar u ook een job verschafte. U contacteerde geen (lokale) overheden of organisaties en ging ook niet naar een immokantoor in de zoektocht naar onderdak (CGVS, p. 15).

Ondanks uw zoektocht naar een woonst te koppelen aan een job, kon u toch enkele dagen aan de slag om te helpen in de landbouw (CGVS, p. 16). Daarnaast ondernam u weinig om een job te raken: u geeft aan dat u voornamelijk samen met andere vluchtelingen op straat stond te wachten tot iemand langs kwam om een job aan te bieden (CGVS, p. 16). U ging langs enkele interimkantoren, maar contacteerde geen organisaties om hulp te krijgen bij het zoeken naar een job (CGVS, p. 16).

Verder verklaart u dat u in Griekenland last had van uw been en van anale bloedingen, maar u hiervoor in het opvangcentrum enkel pijnstilling kreeg (CGVS, p. 10 & 17). U werd niet verder onderzocht en pas in België kwam aan het licht dat u een (kleine) bottumor had die verwijderd moest worden (CGVS, p. 17). Gevraagd of u in Griekenland naar een dokter of ziekenhuis bent gegaan, antwoordt u dat dat enkel kan via een officiële doorverwijzing vanuit het centrum en dat niet gebeurde (ibid.). Gevraagd of u niet zelf naar een dokter of de spoeddiensten in het ziekenhuis kon stappen, antwoordt u dat dat niet kon aangezien u geen officiële doorverwijzing had en u ook niet financieel gedekt was (CGVS, p. 18). Opgemerkt dat u een AMKA (sociale zekerheidsnummer) had in Griekenland en gevraagd waarom u dat niet kon gebruiken, antwoordt u niet te hebben geweten dat u met een AMKA medische hulp kon krijgen en van niemand raad te hebben gekregen (ibid.). Ook vraagt u zich af waar u zou hebben moeten overnachten mocht u zich in Griekenland laten opereren hebben (ibid.). Uit uw verklaringen kan geenszins blijken dat u in Griekenland niet over de nodige medische zorg zou hebben kunnen beschikken, mocht u na uw erkenning de nodige stappen hiertoe gezet hebben.

Uit uw dossier blijkt immers dat u in Griekenland ook beschikte over een AMKA (Bijkomende vragen M-status Griekenland & CGVS, p. 11, 12, 13 & 18). De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update

2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. U geeft aan dat u in de tussentijd in België geopereerd werd aan uw been (CGVS, p. 17), wat ook ondersteund wordt door de medische documenten die u neerlegt (groene map, stuk 6-7). De medische documenten tonen aan dat begin oktober 2024 een kleine bottumor bij u verwijderd werd.

Op 21 oktober 2024 werden de draadjes uit uw been verwijderd. Uit de attesten blijkt niet dat u momenteel nog wordt opgevolgd of dat een medische opvolging noodzakelijk is. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Naast een AMKA, beschikte u ook over een AFM. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte AMKA en AFM bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 13).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige documenten daadwerkelijk bent kwijtgeraakt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 5 november 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigen die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigen die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM beschikt (Bijkomende vragen M-status Griekenland & CGVS, p. 11, 12, 13 & 18) blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 5 november 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u kort na het ontvangen van uw Griekse reis-en verblijfsdocumenten uit Griekenland bent vertrokken, wat niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Verder moet worden vastgesteld dat u beschikte over een netwerk en middelen om uw verblijf in Griekenland en uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Uw neef regelde uw vliegticket naar België zodra u erkend werd in Griekenland (CGVS, p. 17). Ook moet worden opgemerkt dat u zowel in Israël als in Gaza een job had en dat u uw vertrek uit Gaza zelf regelde (CGVS, p. 7, 8 & 9). Dit getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Wat de internationale beschermingsstatus van uw neef A. J. A. A. (...) (CGVS: (...)) in België betreft dient opgemerkt dat het loutere feit dat u een familielid bent van begunstigen van internationale bescherming in

België géénszins automatisch tot gevolg heeft dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen.

Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande beslissing. Uw geboorte- en huwelijksakte, Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijns paspoort, uw UNRWA kaart, de Palestijnse identiteitsdocumenten van uw vrouw en kinderen, uw diploma, de certificaten uit Palestina, de foto's van uw familie uit Palestina, de medische documenten van uw kinderen in Palestina en de overlijdensakte van uw zoon geven enkel indicaties van uw nationaliteit, uw herkomst, uw identiteit en uw familie. Dit zijn elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan.

Het intakerapport van het Huis van het Nederlands heeft enkel betrekking op uw situatie in België, maar kan bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Dit geldt eveneens voor de documenten van de Griekse asielprocedure. Die tonen hoogstens aan dat u wel degelijk de procedure in Griekenland hebt doorlopen, een punt dat niet ter discussie staat.

De medische documenten en verslagen uit België kunnen hoogstens uw opgelopen verwonding aan uw been aantonen, maar kunnen niet dienen als afdoende bewijs om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Uit deze documenten blijkt geen pathologie van uw kant, waarvan de aard of de ernst een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen, in het geval van uw terugkeer naar dit land.

De psychologische rapporten geven ook geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart. De attesten vermelden een opsomming van symptomen die aangeven dat u depressief bent, maar stelt verder geen concrete opvolgingsplannen of behandeling voor. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing".

In een derde middel beroept verzoekende partij zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een vierde en laatste middel voert verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij de notities van haar persoonlijk onderhoud (bijlage 3) en het rapport "Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights" gepubliceerd door RSA in april 2025 (bijlage 4).

2.2. Op 14 december 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een rapport van Ulysse d.d. 20 juni 2024 (bijlage 1), het AIDA-rapport "Country Report. Greece. Update on 2024" d.d. 18 september 2025 (bijlage 2), een internetartikel inzake een Grieks wetsvoorstel (bijlage 3), een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 oktober 2025 (bijlage 4), een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (en DVZ) (bijlage 5) en stukken ter staving van het overlijden van verschillende familieleden in Gaza (bijlage 6) (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage verschillende psychologische attesten (d.d. 11/04/2025, d.d. 09/09/2025 en d.d. 02/12/2025), een medicatievoorschrift en overlijdensaktes van verschillende familieleden.

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 29 april 2025 (hierna "CGVS") stelt u dat u kwetsbaar bent omdat u psychologische problemen hebt. U geeft ook aan nog steeds in behandeling te zijn (CGVS, p. 6). U legt eveneens twee psychologische rapporten van 2 juli 2024 en 11 april 2025 voor (groene map, stuk 8).

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er op worden gewezen dat in deze attesten wordt aangegeven dat u verklaarde te lijden aan onder meer nachtmerries, verlies van eetlust, slaapproblemen, concentratieproblemen, stress en geheugenproblemen. Op basis van Beck Depression Inventory-II werd vastgesteld dat u zou lijden aan een ernstige depressie. Op basis van de Post Traumatic Checklist Scale (PCLS) werd vastgesteld dat u zich in een staat van post-traumatische stress zou bevinden. Hieraan werden verschillende symptomen verbonden die karakteriserend zijn voor deze problematieken. Nergens werd echter aangegeven in welke mate en op welke manier deze symptomen op u van toepassing zijn, noch in welke mate zij uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden. Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de DVZ als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. U laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze uw psychische problematiek uw verklaringen zou hebben beïnvloed. Aldus blijkt niet dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielprocedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht.

Gelet op wat voorafgaat is het CGVS dan ook van oordeel dat de elementen die voorliggen bezwaarlijk kunnen volstaan om te besluiten dat u werkelijk niet bij machte was om naar behoren aan de procedure deel te nemen. In de gegeven omstandigheden kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en desbetreffend bijgebrachte attesten. Met het louter opnieuw bijbrengen van het reeds eerder door haar bijgebracht psychologisch attest d.d. 11 april 2025 (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8), waarmee door de commissaris-generaal reeds rekening werd gehouden, werpt zij geenszins een ander licht op de desbetreffende motieven. Verzoekende partij blijft tot op heden in gebreke aan te tonen dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Uit de thans bijgebrachte psychologische attesten (d.d. 9 september 2025 en 2 december 2025) en het neergelegde medicatievoorschrift kan zulks althans geenszins worden afgeleid. Deze stukken stellen dat zij lijdt aan een ernstige depressie en ernstige posttraumatische stress, doch nergens wordt aangegeven dat, in welke mate en op welke manier zulks haar cognitief vermogen en/of haar capaciteit om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen zou beïnvloeden. De Raad onderstreept dat, hoewel kan worden aangenomen dat de situatie in Palestina en het overlijden van haar familieleden – ter staving waarvan zij verschillende overlijdensaktes neerlegt – een psychologische impact hebben op verzoekende partij, gelet op het voorgaande, *in casu* evenwel niet blijkt dat verzoekende partij ten gevolge van haar mentale gezondheidstoestand niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.5.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn

bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens haar verklaringen en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 1 november 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 06/11/2023 tot 05/11/2026), alsook van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 07/12/2023 tot 06/12/2028) (verklaring DVZ, vraag 23; ADET en paspoort (origineel gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc 4; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.5.5. In zoverre verzoekende partij meent dat er door verwerende partij geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd bijgebracht, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het "*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024, het "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, het verslag "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025.

In haar aanvullende nota d.d. 14 december 2025 bekritiseert verzoekende partij voorts het rapport "*Aide aux migrants*", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, stellende dat de informatie in dit rapport niet (langer) correct en/of actueel is. Ter staving van haar betoog verwijst zij naar een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ), waarin verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (bijlage 5 van de aanvullende nota). De Raad merkt dienaangaande evenwel op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing (dewelke dateert van vóór de publicatie van dit rapport) noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport.

De Raad onderstreept verder dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.5.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van dien aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien.

Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende

partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.7. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en een Grieks reispaspoort, die bovendien nog steeds geldig zijn (respectievelijk geldig tot 05/11/2026 en 06/12/2028) (zie ADET en paspoort (origineel gezien) (*ibid.*) en 'Aanvraag derde landen Griekenland' (*ibid.*)). Door verzoekende partij, die haar originele ADET-kaart voorlegde volgens dewelke haar huidige verblijfsvergunning geldig is tot 5 november 2026, wordt geen enkel concreet element bijgebracht waaruit kan blijken dat zij actueel niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikt.

Waar verzoekende partij er in haar aanvullende nota van 14 december 2025 op wijst dat reeds een deel van de geldigheidstermijn van haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) is verstreken, benadrukt de Raad dan ook dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog geldig is tot 5 november 2026. Verzoekende partij zal dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (zie 'Bijkomende vragen M-status Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map DVZ); notities CGVS, p. 11-13).

Dient in verband met het fiscaal registratienummer (AFM) nog te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van zijn AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Ook wat betreft het sociaal zekerheidsnummer (AMKA) blijkt uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Aangezien de Griekse verblijfsvergunning van verzoekende partij geldig is tot 5 november 2026, is ook haar AMKA tot die datum geldig.

Verzoekende partij stelt nog dat zij haar gedrukte AFM en AMKA is kwijtgeraakt (notities CGVS, p. 13), doch brengt geen enkel concreet bewijs bij waaruit blijkt dat zij deze geldige documenten daadwerkelijk is kwijtgeraakt. Ook legt zij hierover vage en inconsistente verklaringen af nu zij niet kan zeggen waar ze de documenten juist kwijtspeelde en zij eerst stelde dat ze in een klein tasje zaten om later te zeggen dat de tas waarin ze zaten niet klein was (notities CGVS, p. 13). Evenmin deed zij aangifte van het verlies van deze documenten, omdat zij toch niet meer wilde terugkeren naar Griekenland (notities CGVS, p. 13). Zij komt dan ook niet verder dan loutere niet-gestaafde beweringen die allerminst overtuigen. Bovendien neemt het loutere feit dat zij het papieren bewijsstuk van haar AFM en AMKA zou zijn kwijtgeraakt niet weg dat zij in Griekenland wel degelijk over een geldige AFM en AMKA beschikt. Verzoekende partij blijft geheel in gebreke *in concreto* aan te tonen dat zij geen vervangdocumenten kan bekomen.

2.5.8. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en veiligheid (notities CGVS, p. 11-18), onderstreept de Raad, in

navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst dient er immers op te worden gewezen dat verzoekende partij slechts een zeer korte tijd in Griekenland verbleef na de toekenning van haar vluchtelingenstatus en het verkrijgen van haar verblijfsdocumenten, hetgeen reeds *a priori* niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Immers verliet zij Griekenland reeds op 17 januari 2024, *i.e.* amper tweeënhalve maand nadat zij de vluchtelingenstatus kreeg (op 1 november 2023) en een maand nadat zij haar Griekse verblijfsvergunning en Griekse reisvergunning verkreeg (notities CGVS, p. 18). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling en medische zorg. Dient in dit kader te worden herhaald dat zij in Griekenland beschikte over een AFM-nummer en AMKA-nummer waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Haar verklaringen geven evenwel geen blijk van ernstige pogingen om haar rechten in Griekenland te doen gelden. In de bestreden beslissing wordt in dit verband immers terecht op het volgende gewezen: *“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u weinig concrete stappen hebt ondernomen om een onderkomen te vinden. U geeft aan dat u in het opvangcentrum kon blijven wonen, ook tijdens periodes dat u naar werk zocht. Die periode werd trouwens verlengd. U heeft enkele dagen op straat moeten slapen, maar dat kwam omdat u te laat was om terug te keren naar het centrum waar u in principe wel kon overnachten (CGVS, p. 12, 14 & 15). Tijdens die momenten kon u trouwens ook overnachten bij verschillende Arabische mensen (CGVS, p. 15). U koppelde uw zoektocht naar een woonst aan een job: u wilde immers enkel een woonst vinden waarbij de huiseigenaar u ook een job verschafte. U contacteerde geen (lokale) overheden of organisaties en ging ook niet naar een immokantoor in de zoektocht naar onderdak (CGVS, p. 15).*

Ondanks uw zoektocht naar een woonst te koppelen aan een job, kon u toch enkele dagen aan de slag om te helpen in de landbouw (CGVS, p. 16). Daarnaast ondernam u weinig om een job te raken: u geeft aan dat u voornamelijk samen met andere vluchtelingen op straat stond te wachten tot iemand langs kwam om een job aan te bieden (CGVS, p. 16). U ging langs enkele interimkantoren, maar contacteerde geen organisaties om hulp te krijgen bij het zoeken naar een job (CGVS, p. 16).

*Verder verklaart u dat u in Griekenland last had van uw been en van anale bloedingen, maar u hiervoor in het opvangcentrum enkel pijnstilling kreeg (CGVS, p. 10 & 17). U werd niet verder onderzocht en pas in België kwam aan het licht dat u een (kleine) bottumor had die verwijderd moest worden (CGVS, p. 17). Gevraagd of u in Griekenland naar een dokter of ziekenhuis bent gegaan, antwoordt u dat dat enkel kan via een officiële doorverwijzing vanuit het centrum en dat niet gebeurde (*ibid.*). Gevraagd of u niet zelf naar een dokter of de spoeddiensten in het ziekenhuis kon stappen, antwoordt u dat dat niet kon aangezien u geen officiële doorverwijzing had en u ook niet financieel gedekt was (CGVS, p. 18). Opgemerkt dat u een AMKA (sociale zekerheidsnummer) had in Griekenland en gevraagd waarom u dat niet kon gebruiken, antwoordt u niet te hebben geweten dat u met een AMKA medische hulp kon krijgen en van niemand raad te hebben gekregen (*ibid.*). Ook vraagt u zich af waar u zou hebben moeten overnachten mocht u zich in Griekenland laten opereren hebben (*ibid.*). Uit uw verklaringen kan geenszins blijken dat u in Griekenland niet over de nodige medische zorg zou hebben kunnen beschikken, mocht u na uw erkenning de nodige stappen hiertoe gezet hebben.*

Uit uw dossier blijkt immers dat u in Griekenland ook beschikte over een AMKA (Bijkomende vragen M-status Griekenland & CGVS, p. 11, 12, 13 & 18). De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad er nog op, in navolging van de commissaris-generaal, dat deze feiten – *in casu* het gegeven dat zij kort na haar aankomst in Griekenland geslagen werd door de politie op haar scheenbeen (notities CGVS, p. 6 en 18) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, doet verzoekende partij geen concrete, soortgelijke ervaringen gelden.

2.5.9. Daarnaast blijkt uit niets dat er in hoofde van verzoekende partij sprake zou zijn van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Immers dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat er in haar hoofde sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit de eerder door haar neergelegde medische en psychologische attesten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 6-8) kan niet worden afgeleid dat haar fysieke en/of mentale gezondheidstoestand dermate is dat deze haar terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan, of belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Ook blijkt nergens uit deze attesten dat verzoekende partij nood heeft aan zware zorg en/of een complexe monitoring die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn. Evenmin blijkt zulks uit de thans bijgebrachte psychologische attesten (d.d. 9 september 2025 en 2 december 2025) en het neergelegde medicatievoorschrift. Deze stukken stellen dat zij lijdt aan een ernstige depressie en ernstige posttraumatische stress, doch nergens wordt aangegeven dat, in welke mate en op welke manier zulks haar zelfstandig functioneren zou beïnvloeden. Hoewel ook hier kan worden aangenomen dat de situatie in Palestina en het overlijden van haar familieleden een psychologische impact hebben op verzoekende partij, onderstreept de Raad dat, gelet op het voorgaande, *in casu* evenwel niet blijkt dat haar psychische problemen een belangrijke negatieve impact hebben op haar zelfredzaamheid en autonomie. Verder wordt in deze attesten nog gewag gemaakt van een nood aan verdere psychologische opvolging, doch kan er niet uit worden afgeleid dat verzoekende partij nood heeft aan zware zorg en/of een complexe monitoring die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Voor haar vertrek uit Gaza werkte zij als schilder en in de landbouw (notities CGVS, p. 8). Haar vertrek uit Gaza regelde zij zelf via een kantoor (notities CGVS, p. 9). Verder slaagde zij er in Griekenland in om, ondanks de mogelijke moeilijkheden die kunnen ontstaan bij het verkrijgen van documenten, een verblijfsvergunning (ADET), AMKA en reispaspoort te verkrijgen. Deze

documenten worden niet automatisch bekomen maar pas na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 12-13). Verder werkte verzoekende partij in Griekenland twee dagen in de landbouw en kreeg zij soms geld van Palestijnse vrienden die zij in Griekenland had ontmoet en welwillende Grieken (notities CGVS, p. 14, 16 en 17). Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij van Griekenland naar België reisde, vervolgens doorreisde naar Duitsland waar zij drie maanden bij haar neef verbleef en dan weer terugkeerde naar België om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (verklaring DVZ, vraag 33; notities CGVS, p. 19). Voormelde vaststellingen wijzen op zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen.

Bovendien moet worden vastgesteld dat verzoekende partij beschikte over een netwerk en middelen om haar verblijf in Griekenland en haar vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Haar vertrek uit Gaza financierde zij met geld dat ze van haar moeder, broers en getrouwde dochters had gekregen (notities CGVS, p. 8). Haar maternale neef die in Duitsland verblijft regelde en betaalde haar vliegtickets naar België zodra zij erkend werd in Griekenland (notities CGVS, p. 17). Verzoekende partij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw (tijdelijk) op haar netwerk een beroep zou kunnen doen voor hulp, mocht dit nodig blijken te zijn.

2.5.10. Verder kan verzoekende partij niet volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.5.11. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racisme en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.5.12. In zoverre verzoekende partij nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refolement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refolement bestaat.

2.5.13. De verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.14. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.15. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De door verzoekende partij bijgebrachte medische en psychologische stukken (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 6-8) hebben betrekking op haar fysieke en mentale gezondheidstoestand en werden *supra* reeds omstandig besproken.

De Raad volgt de commissaris-generaal voorts waar deze aangaande de overige bijgebrachte documenten het volgende motiveert: *“De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande beslissing. Uw geboorte- en huwelijksakte, Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijns paspoort, uw UNRWA kaart, de Palestijnse identiteitsdocumenten van uw vrouw en kinderen, uw diploma, de certificaten uit Palestina, de foto’s van uw familie uit Palestina, de medische documenten van uw kinderen in Palestina en de overlijdensakte van uw zoon geven enkel indicaties van uw nationaliteit, uw herkomst, uw identiteit en uw familie. Dit zijn elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan.*

Het intakerapport van het Huis van het Nederlands heeft enkel betrekking op uw situatie in België, maar kan bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Dit geldt eveneens voor de documenten van de Griekse asielprocedure. Die tonen hoogstens aan dat u wel degelijk de procedure in Griekenland hebt doorlopen, een punt dat niet ter discussie staat.”

2.5.16. Wat betreft nog de internationale beschermingsstatus van haar neef A. J. A. A. in België, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in volgende motivering, die geheel ongemoeid gelaten wordt door verzoekende partij: *“Wat de internationale beschermingsstatus van uw neef A. J. A. A. (...) (CGVS: (...)) in België betreft dient opgemerkt dat het loutere feit dat u een familielid bent van begunstigen van internationale bescherming in België géénszins automatisch tot gevolg heeft dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen.*

Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.”

2.5.17. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing in haar aanvullende nota van 14 december 2025 naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.5.18. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.19. Ten slotte is de Raad nog van oordeel dat verzoekende partij, waar zij in haar aanvullende nota van 14 december 2025 aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen voorafgaat, niet aantoont welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door haar aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

2.5.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT